

Раздел III. Взаимоотношения между фармацевти

Чл. 24. Магистър-фармацевтът трябва да е в коректни отношения с колегите си, като в случай на различия се ръководи само от интересите на пациента.

Чл. 25. Магистър-фармацевтът не трябва да петни името на свои колеги, като изказва мнения и съмнения относно компетентността и дейността им без конкретни данни и доказателства.

Чл. 26. Магистър-фармацевт, който изразява загриженост относно компетентността на свой колега, основаваща се на достоверни данни, трябва да бъде подкрепян и защитаван.

Чл. 27. Всеки магистър-фармацевт е длъжен да съдейства при обследването на компетентността на свой колега, като предоставя точни, обективни и професионални данни.

Чл. 28. Магистър-фармацевтът е задължен да се консултира с колеги и да пренасочва пациента, когато счете за необходимо. Трябва да се признава правото на друго мнение, особено когато то е в полза на пациента.

Чл. 29. (1) Магистър-фармацевтът не трябва да участва в нелоялна професионална и търговска конкуренция или такава, която ще навреди доброто име на професията или ще навреди на колега, на пациент или на обществото.

(2) Недопустимо е използването на търговски и ценови подходи за лекарствени продукти по лекарско предписание с цел пренасочване на пациенти от една аптека в друга.

Чл. 30. (1) Споровете от професионален, етичен и деонтологичен характер между магистър-фармацевти са от компетенцията на Комисиите по етика и качество на РФК на БФС.

(2) Решенията по предходната алинея могат да се обжалват пред Комисията по етика и Комисията по качество на БФС. Решенията не подлежат на обжалване.